

Rhön, 3 april 2008

Dag 1, de heenweg

Zijn de helden verdwenen of zijn ze nog niet opgestaan ?

Is men nu zo geschrokken van de onduidelijke, toch nooit kloppende weersverwachtingen ?

Al bijtijds kreeg ik van Vrij Uit te horen dat de groepsreis Rhön van 3 april te weinig aanmeldingen had om als zodanig door te kunnen gaan.

Ik zelf was al veel te lang niet meer weg geweest en er was al té veel onrust door mijn lijf geslopen in de afgelopen jaren dat ik had voorgenomen ondanks alles tóch te gaan ! Dan maar individueel. Er zullen toch wel nog wat anderen verschijnen, dacht ik zo, uit ervaring redenerende.

Omdat ik altijd de volledige route doe, besloot ik om ook dit keer, zonodig dus alleen, vanuit Winterswijk te vertrekken. Helaas bleek men daar, bij het nuttigen van een heerlijk en noodzakelijk kopje koffie na al 2 uur te hebben gestuurd, geen motorrijders te hebben gezien ! Het zou toch niet waar zijn hè ? Ach, gewoon op weg gaan, wellicht dat ik onderweg nog wat kon oppikken.

Om 9:45 was het dan vertrekken geblazen ! Zó slecht was het weer nu ook weer niet, wel behoorlijk frisjes,

maar ik hoefde nog nèt niet de zonnebril op te zetten. Het was gewoon erg helder ! Met deze temperatuur en al wat koffie op moest ik alras (na een uurtje) een sanitaire stop inlassen. Dat zou nog 3 keer gaan gebeuren maar die kon ik mooi combineren met de noodzakelijke fossiele brandstoffen voor mijn stalen ros ! Alleen kwam ik nog steeds geen motorrijders tegen Normaal haalde ik de groep altijd wel in, al vertrok ik wat later ...

De rit vorderde gestaag en de minimale neerslag wisselde geregeld af met helder weer. Nog nèt geen zonnetje ...

De heenweg was goed en vlot te berijden. Hier en daar wat tractoren-van-het-land achterblijfsels maar die waren al op afstand goed waar te nemen. In de buurt van het Sauerland komende, zag je de laatste stuiptrekkingen van koning winter in de vorm van wat verlaten sneeuwhoopjes. Ik hoopte het maar dat dit de laatste overblijfsels zouden blijven want het zou niet de eerste keer zijn dat er een flink pak sneeuw het waardige landschap zou gaan bedekken in deze gebieden. Voor nu had ik daar even geen zin in, dus moet het maar weg blijven, maakte ik de natuur wijs !

Al zag je alle voorbereidingen van het motorseizoen in Duitsland (dat start in mei, volgens een lokale krant), in de vorm van welkom ontvangst borden voor motorrijders, ze waren nog steeds gesloten, die motorvriendelijke restaurantjes.

Allengs kwam Kirchheim dichterbij en ik had nog immer geen motorrijder gespot. Eenmaal aangekomen bij de receptie om 15:45, bleek dat ik

het feestje in mijn eentje aan het vieren was. Hoe jammer, want het was al dik genieten onderweg en het zou alleen maar plezieriger kunnen worden.

Er stonden veel auto's, heel veel auto's op de parkeerplaats en er waren veel groepen aanwezig. Allemaal zakelijke belangen. Verzekeringscursussen en nog meer van dat soort ongein. Werk had ik achter me gelaten. Ik was hier om te feesten met de motor (want er was/is niemand anders ...).

Dag 2

Vroeg op, nog vóór het ontbijt, om eerst als voorgerecht wat conditiewerk te verrichten rond het meertje. Daar ben ik echt wel aan toe. Het hoofdgerecht wordt de dag op de motor zelf en het toetje aan het einde van de dag wordt een heerlijke welverdiende klassieke massage.

Alweer moederziel alleen op de weg ! Jawel, er is sprake van een lichte vorm van neerslag maar het mag, net als gisteren, geen naam hebben ! Vandaag heb ik me voorgenomen het "rustig aan" te doen. Mwoah, NOT.

Zoals ik al meldde: "moederziel alleen op de weg". Dat betekent in dit zoveel als: de weg is leeg ! Natuurlijk ben ik ook alleen aan het rijden maar de weg is ook echt leeg, rustig, verlaten. Speciaal voor mij ! Het asfalt is door de bank genomen mooi, al zijn er wel wat slechte reparatieplekken terug te vinden, maar die drukken de pret, véél pret, niet. Een beetje goed rubber kan nooit kwaad. Mijn Anakee doet het prima onder deze omstandigheden. Zowaar, tussen Schwebda en Wanfried kom ik zomaar verkeer tegen, maar verder echt nagenoeg niets !

Ook nu wisselen de weersomstandigheden zich af met het wisselen van de bergwanden: vochtig en droog.

Hoe vindt je die weggetjes toch, vraag ik mij af ? In de bocht naar links naar rechts gaan (bewust over asfalt) om dan weer te belanden in een walhalla van maagdelijk asfalt gecombineerd met goddelijk bochtenwerk. Het toefje ben ik zelf

Als ik niet bewust zou zijn gaan stoppen om te tanken en te pauzeren, blijf je de dag volmaken met

draaiingen, onophoudelijk.

Tot aan mijn lunch in Eisenach rond 13:00u, heb ik zeggen en schrijven één (1) motorrijder (D) gezien. Het idee leeft kennelijk toch dat het alleen pret hebben en genieten is in de warmere of zonnigere jaargetijden. Ook vroeger begon ik mijn vakantie uitspattingen al in maart te beleven: lege wegen en doorgaans redelijk weer ! Natuurlijk heb ik ook best wat sneeuw onder mijn wielen door zien gaan, maar als het droog is, is het ook werkelijk genieten !

Ook na de lunch is deze (op deze dag dan) cultuur barbaar, alleen bezig met het rubber af te laten tasten van links naar rechts, wel wat minder spectaculair, maar zeker niet minder mooi. Wat missen jullie toch veel door niet gegaan te zijn. Het zal later in het jaar alleen maar drukker zijn, veel toeristen, fietsers en wie weet wat nog meer

Om 18:00u breekt het zonnetje even door. En wat hoor je dan ??? BROOAAAP !!
Er is weer een held wakker geworden

Dag 3

Ook vandaag pas weer vertrokken om 10:00u vanwege de grote drukte bij het ontbijt. Je komt er met zo'n grote groep gewoon niet tussen en alle tafels zijn gereserveerd. Dus is het sportieve uurtje nooit weggegooid als tijdvulling.

Joepie ! Vandaag regent het, maar dat is pas begonnen bij het vertrek. Daarvoor is het gewoon droog geweest, dus zal het wellicht wel meevallen.

De start van deze dagrit voert echter langere tijd aan de "verkeerde kant" van de berg zodat ik zowaar ongeveer 10 min. in de regen

blijf rijden. Het enige vocht wat je daarna nog ziet, ligt op de weg. Toch zet de regen veelvuldig door, dus het "zal wel meevallen" valt vies tegen ! Het rijden daarentegen, geeft nog evenveel plezier: het gaat er niet minder om. De Rhön dankt zijn schoonheid echt niet alleen aan de zonneschijn en hoge temperaturen. Al dit moois moet érgens door gevoerd worden en dat maak ik in ieder geval nu mee. Of het nu aan het weer ligt, betwijfel ik. Maar ook vandaag geven de wegen een zeer verlaten indruk. Ook op deze route weer mooi snel bochtenwerk, redelijk goed asfalt en héél af en toe in dorpjes de oorspronkelijke bestrating: ronde klinkers !

Dan bedenk ik me dat de wegen er allemaal zo hebben uitgezien. Wie heeft vroeger het onderhoud van de weg dan op zich genomen om het vlak te houden ???

Gaandeweg merk ik dat dit gebied beduidend hoger ligt. Vaker zie ik hier nog sneeuwresten, het is ook frisser en het is tevens te merken aan het asfalt. Regelmatig rijd ik in de wolken en daarmee bedoel ik dan dat het zicht tot circa 20m is gereduceerd.

Om 13:00u is het weer eens tijd voor een versnapering om de inwendige mens te versterken en op te warmen voor hetgeen, volgens de beschrijvingen, nog komen gaat. Ik doe dat dan bovenop de berg bij Kreuzberg.

Daarna wordt het toch weer tijd om de paarden wakker te schudden en kachelen we (mijn ros en ik) de berg af richting Bischofsheim. Op dit stuk maar zeker bij Wasserkuppe, gaat het gas er heel vaak af vanwege ZERO-VISIBILITY. Uitzicht zal er vast wel zijn maar niet vandaag.

Desondanks blijft het fijn sturen wanneer we weer uit deze dikke laaghangende bewolking komen. Door veelvuldig klimmen en dalen merk ik dat de nevel alleen rond de 600-700m blijft hangen. Daaronder is

het zicht weer gewoon, uitermate ruim.

Er zijn een aantal lastige opbrekingen en omleidingen. De opbrekingen zijn goed begaanbaar (stevige zandwegen vermengd met stenen zijn het geworden) maar de omleidingen komen me wel de keel uit. Ze presteren het toch altijd weer om dat te doen in het centrum op momenten en plaatsen waarbij je dan kilometers om het evenement heen moet rijden. Maar ook zonder

GPS gebruik kom je met logisch beredeneren en kijken uit op een goed aansluitpunt (ze houden namelijk vaak halverwege op met het aangeven van de omleiding....).

Toch hebben de omleidingen de pret niet weten te onderdrukken. Daarvoor is de omgeving vergevingsgezind genoeg om het daarmee te compenseren. De laatste 18km naar Kirchheim, even aftanken, en we zijn klaar voor de terugreis. Toch wel jammer dat zoiets moois eindigt, of het nu regent of niet, ik heb er niets van gemerkt !

Luisterend naar de weersberichten, voorspellen ze voor morgen vele dikke sneeuwbuien. Dat zal er om spannen, maar we wachten het weer, zoals gewoonlijk, rustig af.

Dag 4, de terugreis

Vandaag is alles anders. Vandaag geen sportuurtje omdat ik die tijd wil benutten om de spullen ingepakt te hebben en te hebben ontbeten, zodat ik vroegtijdig weg kan zijn om eventuele weersproblemen daarmee te kunnen omzeilen. Of op z'n minst een geruime afstand te hebben kunnen afleggen voor het geval het ernstig wordt met het weer.

Wat een verrassing ! Bij het ontbijt blijkt nu dat er nog een ouder stel in het hotel zit maar dat deze met de auto zijn gegaan vanwege motorhobbyïsme, het weer, de temperatuur Toch zijn er goede voorzieningen voor dit soort omstandigheden. Goede (regen) kleding, verwarmde buddyseats en ook verwarmde onderkleding.

Nee, het zijn dus niet de helden.

De dag begint prachtig ! Heldere lucht, aangenaam zicht en voorlopig nog geen spatje sneeuw te zien.

Wel zie je verderop in de lucht de dreigingen hangen. Ik ga dus zeker wel wat mee maken.

Voorlopig vermaak ik me kostelijk met de schitterende route, afgewisseld met verrassingen in de vorm van zeer smalle bosweggetjes. En dan zie je het: een prachtige sneeuw omgeving. Witte

bomen sieren de bosweggetjes en een prachtige blik over besneeuwde velden ! En dat valt mij allemaal ten deel. Het is te mooi om overal foto's van te maken, dat blijft allemaal op mijn netvlies hangen. Oké, de weersverwachting is voor wat dat betreft dus toch uitgekomen. Na weer wat stijgingen en dalingen kom ik in een wat vochtiger omgeving terecht wat direct inhoudt dat het vocht als sneeuw uit de lucht komt vallen. De volgende berg opgaande zie ik ook een prachtig mooie sluier van sneeuwval op me afkomen. Alles vergaat zonder dat het het rijden ernstig belemmert. Wel vaak het vizier wissen, dat wel, maar de sneeuw blijft niet meer op de weg liggen. Die wegen zijn daags tevoren al goed behandeld geworden en in de aangrenzende dorpjes zie ik de sneeuwruimers staan die hun werk al hebben verricht. Natuurlijk is een nat wegdek anders dan een koud nat wegdek. Daar word ik ook bij tijd en wijle op gewezen.

Vandaag stop ik iets eerder om 11:45u in Gleidorf voor een inwendige versterking, niet onverdienstelijk en juist op een moment dat het stopt met sneeuwen. Maar ook mijn vingertjes schreeuwen om zekere aandacht, ondanks het standje 2 van de HV.

Prettig dat op de meeste menu kaarten tegenwoordig "Für den kleinen Hunger" staat vermeld. Zo'n maatje 45 schnitzel zou ik toch niet in minder dan een week op kunnen. Na afloop helaas geen tijd voor een middagdutje, ik heb nogal wat kilometers te gaan na deze eerste 140km.

Terwijl ik me naar buiten begeef, valt mij direct iets fantastisch op: de zon begint te schijnen. Dan dus de zonnekijkers opgezet, die ik niet meer heb afgedaan tot aan huis ! Het hele weer is

op een wel zeer plotselinge manier omgeslagen. Weliswaar heb ik nog een paar mini verdwaalde sneeuwbuien meegemaakt, maar daar knal je zo doorheen met het op en af rijden van de berghellingen. Immers, aan de loefzijde sneeuwt het amper hè ?

De route loopt vlot door met maar één spannend moment door mijn eigen onoplettendheid: benzine ! Gelukkig zijn er ruim voldoende mogelijkheden in de wat grotere lokaties aanwezig. Wel heeft het eventjes geduurd vooraleer ik zo'n lokatie tegenkwam.

En in de nabijheid van Soest stonden de dienders met hun wapen op stelling ! Laseren.

Gelukkig maar dat het op dat moment redelijk druk was op de weg en dat men zich goed aan de snelheid hield.

In het laatste deel van het traject is er helaas één trieste gebeurtenis zichtbaar geweest, wat zich heeft afgespeeld op de andere rijbaan. Daar lag een aardig verfrommelde motorfiets op het wegdek. Aangezien je hier niet bij mag en moet kijken (aandacht op de weg houden), heb ik niet kunnen vaststellen hoe de berijder(s) het er af hebben gebracht. Vreselijk jammer van zo'n domper.

Moraal ?

Nee, het is een fijne vakantie geweest. Toch ... moet ik zeggen dat in deze omstandigheden de ervaring weer rijker is geworden en het heeft veel reden tot oefening met zich meegebracht. Ik heb heel vaak met het idee gereden dat JS achter me aan reed ! Voorwaar: niet onaangenaam. Rijden onder deze omstandigheden vereist veel concentratie (wat ook onder andere omstandigheden zo moet zijn) en de ervaring is anders dan rijden in Nederland onder dezelfde omstandigheden. Dit zijn alle belangrijke leermomenten en zeker welkom voor een mooi startmoment voor komende vakanties.

Stefan

